

871014

RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI
PREZES

Maciej Berek

Warszawa, dnia 10 stycznia 2012 r.

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ	
KANCELARIA JAWNA NR 1	
Nr.	310/OP/7
Wpłynęło	10. STY. 2012
Zal.	Ark./Str. 2
V	V

RCL.DPA 542-1734/11
Dot. Nr 109/11, 68, 69/11/DP/MIM

Pan

Zbigniew Włosowicz

Podsekretarz Stanu

w Ministerstwie Obrony Narodowej

W odpowiedzi na pismo z dnia 22 grudnia 2011 r., przy którym został przekazany projekt rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej w sprawie warunków i trybu współpracy pomiędzy Komisją Badania Wypadków Lotniczych Lotnictwa Państwowego a Państwową Komisją Badania Wypadków Lotniczych, Rządowe Centrum Legislacji zgłasza następujące uwagi:

1. Proponowany przepis § 1 projektu stanowi powtórzenie tytułu rozporządzenia, który to tytuł z kolei zawiera szczegółowe informacje o wszystkich sprawach regulowanych w rozporządzeniu. W tej sytuacji przepis ten należy skreślić, a użyte skróty odnośnie nazwy poszczególnych komisji proponuje się przenieść do treści § 2 projektu.
2. Zastrzeżenia budzi rozwiązanie zawarte w § 3 ust. 4 projektu, przewidujące jedyną właściwość Państwowej Komisji Badania Wypadków Lotniczych do badania wypadku lub poważnego incydentu lotniczego, w którym uczestniczyły statki powietrzne lotnictwa cywilnego i lotnictwa państwowego. Zgodnie z art. 135 ust. 2 ustawy – Prawo lotnicze – Państwowa Komisja Badania Wypadków Lotniczych jest właściwa do badania wypadków i poważnych incydentów lotniczych cywilnych statków powietrznych, zaś Komisja Badania Wypadków Lotniczych Lotnictwa Państwowego, zgodnie z art. 140 ust. 1 ustawy - Prawo lotnicze, jest właściwa do badania wypadków i poważnych incydentów lotniczych w lotnictwie

10.01.2012 r. / 17

871014

- państwowym. W tej sytuacji przyznanie w rozporządzeniu właściwości do badania wypadku lub incydentu lotniczego, w którym uczestniczyły statki powietrzne cywilne i lotnictwa państwowego jednej tylko komisji powoduje modyfikację postanowień ustawowych, co z kolei jest niedopuszczalne. W świetle powyższego przepis ten należy skreślić i uczynić postulatem de lege ferenda do ustawy – Prawo lotnicze. W tej sytuacji zgodnym z obecnie obowiązującym stanem prawnym rozwiązaniem byłoby wspólne prowadzenie badań przez obie komisje.
3. W przepisach § 3 ust. 5-7 projektu należy ujednolicić nazewnictwo w stosunku do osób oddelegowanych do prac w zespole badawczym sformowanym przez właściwą komisję. Używa się przemiennie sformułowań: „członkowie komisji”, „osoby, o których mowa” lub „przedstawiciel lub przedstawiciele”. W związku z tym, że we wcześniejszych przepisach § 3 projektu mowa jest o przedstawicielach, to proponuje się używać tego wyrażenia.
 4. W przepisach § 3 ust. 5, 7 i 8 projektu należy zrezygnować z odesłania do § 3, bowiem przepisy te znajdują się w tej jednostce redakcyjnej.
 5. W § 4 projektu należy zastosować skrót nazw komisji, który został wcześniej wprowadzony.
 6. Zgodnie z treścią przepisu upowazniającego do wydania projektowanego rozporządzenia (vide art. 140 ust. 7 ustawy - Prawo lotnicze), a w szczególności z wytyczną dotyczącą treści tego aktu – rozporządzenie powinno określać warunki i tryb współpracy obu komisji, przy uwzględnieniu sposobu wymiany informacji o zdarzeniach lotniczych. Natomiast w przedłożonym projekcie rozporządzenia brak jest przepisów określających współpracę między komisjami w sposób uwzględniający wymianę tychże informacji.

01.12.10 k. o. u. m. A. Lewandowski